

Ідїть на позиції Пресової Кампанії в Листопаді!

ЯК "УКР. РОБ. ВІСТІ" ВРЯТУВАЛИ МЕНЕ ВІД СМЕРТІ

Наркдейл, Ман.

Це не казка (під листопадо-ну кампанію), а правда: — "Українські Робітничі Вісті" врятували мене від смерті.

Було це років кілька тому назад. З доручення організації ТУРФДім я поїхав до одної фермерської місцевості — около шістьдесять миль від Вінніпегу — промовляти на мїтїнгу. Не обїдило було на масовому мїтїнгу висвітлити місцевий фермерський значення ТУРФДім і підсилити молодечку ще нашу місцеву організацію. Завдання це впадо на мене, бо місцева організація того виразно домагалася, вказуючи на завязку кампанії, що її проти нашої організації провадив в цїлій околицї доїжджаючий туди католицький піп, та на ворожі до нашого руху настрої петлюрівського елементу.

Перед мїтїнгом місцеві товариші поінформували мене, якими заходами та побрехеньками провади ворожі нам елементи проти наших організації. Це дало менї можливість пояснити фермерам суть тих закидів і причини обрїтвання нашого руху.

Мїтїнг пройшов невизначено успішно. Було чимало запитань, на які я дав задовольнюючі відповіді. До організації вписалося значне число нових членів. Вей були задоволені, а найбільше члени місцевої нашої організації.

За мїтїнг цей я й призабув вже був, аж пригадала менї за нього в три роки пізніше незвичайно цікава зустріч у Вінніпегу з одним із фермерів тієї-ж таки місцевості.

Сидїв я ото за кулісами на сценї Українського Робітничого Дому у Вінніпегу підчас зїзду ТУРФДім і вигадував резолюції. Прибїг до мене товариш приверщик і повідомив, що якийсь фермер настїрливо просить, щоб виступити його на сцену, бо хоче побачитися зі мною.

Я попросив виступити. Прийшов незнайомий менї чоловік, середнього росту, симпатичний з обличчя, дуже ввічливо й поштиво привїтався зі мною, скавав своє навишко, вибачився за те, що перервав менї роботу і попросив вислухати його. Я згодився.

"Це давня історія — почав він — але я мушу її вам розповісти, бо від цього менї легше буде".

Історія ця, коротенько, ось така: Він був по широтї дуже релїгійною людиною. Був грамотний і зачитувався місїонарською літературою. З газет читав тільки католицьку. В по-на вірив не менш, як в бога.

Наслуухавшись поповських проповідів та напїштувань проти "нехристів-більшовиків", він вирішив засудити собі себе-самого царством хоч одного-двох.

На превелику радість свого знайомого секційного робітника він сам передплатив собі "Українські Робітничі Вісті", а ще царство вбивством хоч одного-двох.

Вибір його жертви впадо на мене, бо мого навишко було йому найбільш відомо. Тільки й про це думав, як мене пробити вилами, або-ж підстрелити зі сховку, коли я з'явлюся у його місцевості.

Але заходив до нього один знайомий робітник, що працював "на секції", — читав "Українських Робітничих Вістей" — за якого він не був певний, чи він більшовик. Це був його близький знайомий, тому й на думку не йшло, що він теж мїг бути чортівським більшовиком.

Оба вони сперечалися дуже частенько, як за справи тутешні так і за старокравї. В сунеречї один покликався на католицьку, а другий на робітничу газету.

"Секцій-мен" став "на зло наподити": намовляв частенько, щоб прочитати "Українські Робітничі Вісті". Але мїй дуже релїгійний потенційний вбивця не піддавався спокуї.

"Українські Робітничі Вісті", що їх частенько: "забувшися", робітник залишав в його хатї, він остерожко, вивзяши рукавицю, кїдав у піч.

Суперечки загострювалися з розвитком подій на Радянській та Західній Україні. Намір вбивства мїтїнів. Аж одного разу оба суперники до того попере-речалися над питанням запро-дання Західної України, що неможливо було вирішити, хто з них має слушність, не прочитавши матеріалів з "Українських Робітничих Вістей", на які покликався робітник.

Завязість перемогла в моїму потенційному вбивцї страх перед воєм некоюльким і він завязився раз прочитати нашу газету. Після цього спати й їсти не мїг. Мучився. Страх перед карою божаку за смертельний гріх (так вчив піп) і сумнів, що загнїднївся в думках, не давали спокою. Шість тїяго до дальшого читання "Українських Робітничих Вістей", як говорило, що тільки почитавши цю газету деякий час можна збагнути, де правда.

По довпїй боротьбї з собою, мїй потенційний вбивця остаточно завязився попросити секційного робітника, щоб дав йому ще декілька чисел "Українських Робітничих Вістей". Як став далї читати нашу газету, немов полуда з очей асувалася. Почав розумїти, хто він, до якої класї в суспільствї належить, хто й як його вивискує і чому його так довго тримали в темно-їтїйної людини.

Був грамотний і зачитувався місїонарською літературою. З газет читав тільки католицьку. В по-на вірив не менш, як в бога. Наслуухавшись поповських проповідів та напїштувань проти "нехристів-більшовиків", він вирішив засудити собі себе-самого царством хоч одного-двох.

На превелику радість свого знайомого секційного робітника він сам передплатив собі "Українські Робітничі Вісті", а ще царство вбивством хоч одного-двох.

Вибір його жертви впадо на мене, бо мого навишко було йому найбільш відомо. Тільки й про це думав, як мене пробити вилами, або-ж підстрелити зі сховку, коли я з'явлюся у його місцевості.

Але заходив до нього один знайомий робітник, що працював "на секції", — читав "Українських Робітничих Вістей" — за якого він не був певний, чи він більшовик. Це був його близький знайомий, тому й на думку не йшло, що він теж мїг бути чортівським більшовиком.

Оба вони сперечалися дуже частенько, як за справи тутешні так і за старокравї. В сунеречї один покликався на католицьку, а другий на робітничу газету.

"Секцій-мен" став "на зло наподити": намовляв частенько, щоб прочитати "Українські Робітничі Вісті". Але мїй дуже релїгійний потенційний вбивця не піддавався спокуї.

"Українські Робітничі Вісті", що їх частенько: "забувшися", робітник залишав в його хатї, він остерожко, вивзяши рукавицю, кїдав у піч.

Суперечки загострювалися з розвитком подій на Радянській та Західній Україні. Намір вбивства мїтїнів. Аж одного разу оба суперники до того попере-речалися над питанням запро-дання Західної України, що неможливо було вирішити, хто з них має слушність, не прочитавши матеріалів з "Українських Робітничих Вістей", на які покликався робітник.

Завязість перемогла в моїму потенційному вбивцї страх перед воєм некоюльким і він завязився раз прочитати нашу газету. Після цього спати й їсти не мїг. Мучився. Страх перед карою божаку за смертельний гріх (так вчив піп) і сумнів, що загнїднївся в думках, не давали спокою. Шість тїяго до дальшого читання "Українських Робітничих Вістей", як говорило, що тільки почитавши цю газету деякий час можна збагнути, де правда.

По довпїй боротьбї з собою, мїй потенційний вбивця остаточно завязився попросити секційного робітника, щоб дав йому ще декілька чисел "Українських Робітничих Вістей". Як став далї читати нашу газету, немов полуда з очей асувалася. Почав розумїти, хто він, до якої класї в суспільствї належить, хто й як його вивискує і чому його так довго тримали в темно-їтїйної людини.

Був грамотний і зачитувався місїонарською літературою. З газет читав тільки католицьку. В по-на вірив не менш, як в бога. Наслуухавшись поповських проповідів та напїштувань проти "нехристів-більшовиків", він вирішив засудити собі себе-самого царством хоч одного-двох.

На превелику радість свого знайомого секційного робітника він сам передплатив собі "Українські Робітничі Вісті", а ще царство вбивством хоч одного-двох.

Вибір його жертви впадо на мене, бо мого навишко було йому найбільш відомо. Тільки й про це думав, як мене пробити вилами, або-ж підстрелити зі сховку, коли я з'явлюся у його місцевості.

Але заходив до нього один знайомий робітник, що працював "на секції", — читав "Українських Робітничих Вістей" — за якого він не був певний, чи він більшовик. Це був його близький знайомий, тому й на думку не йшло, що він теж мїг бути чортівським більшовиком.

Оба вони сперечалися дуже частенько, як за справи тутешні так і за старокравї. В сунеречї один покликався на католицьку, а другий на робітничу газету.

"Секцій-мен" став "на зло наподити": намовляв частенько, щоб прочитати "Українські Робітничі Вісті". Але мїй дуже релїгійний потенційний вбивця не піддавався спокуї.

"Українські Робітничі Вісті", що їх частенько: "забувшися", робітник залишав в його хатї, він остерожко, вивзяши рукавицю, кїдав у піч.

Суперечки загострювалися з розвитком подій на Радянській та Західній Україні. Намір вбивства мїтїнів. Аж одного разу оба суперники до того попере-речалися над питанням запро-дання Західної України, що неможливо було вирішити, хто з них має слушність, не прочитавши матеріалів з "Українських Робітничих Вістей", на які покликався робітник.

Завязість перемогла в моїму потенційному вбивцї страх перед воєм некоюльким і він завязився раз прочитати нашу газету. Після цього спати й їсти не мїг. Мучився. Страх перед карою божаку за смертельний гріх (так вчив піп) і сумнів, що загнїднївся в думках, не давали спокою. Шість тїяго до дальшого читання "Українських Робітничих Вістей", як говорило, що тільки почитавши цю газету деякий час можна збагнути, де правда.

По довпїй боротьбї з собою, мїй потенційний вбивця остаточно завязився попросити секційного робітника, щоб дав йому ще декілька чисел "Українських Робітничих Вістей". Як став далї читати нашу газету, немов полуда з очей асувалася. Почав розумїти, хто він, до якої класї в суспільствї належить, хто й як його вивискує і чому його так довго тримали в темно-їтїйної людини.

Був грамотний і зачитувався місїонарською літературою. З газет читав тільки католицьку. В по-на вірив не менш, як в бога. Наслуухавшись поповських проповідів та напїштувань проти "нехристів-більшовиків", він вирішив засудити собі себе-самого царством хоч одного-двох.

Вибір його жертви впадо на мене, бо мого навишко було йому найбільш відомо. Тільки й про це думав, як мене пробити вилами, або-ж підстрелити зі сховку, коли я з'явлюся у його місцевості.

Але заходив до нього один знайомий робітник, що працював "на секції", — читав "Українських Робітничих Вістей" — за якого він не був певний, чи він більшовик. Це був його близький знайомий, тому й на думку не йшло, що він теж мїг бути чортівським більшовиком.

Оба вони сперечалися дуже частенько, як за справи тутешні так і за старокравї. В сунеречї один покликався на католицьку, а другий на робітничу газету.

"Секцій-мен" став "на зло наподити": намовляв частенько, щоб прочитати "Українські Робітничі Вісті". Але мїй дуже релїгійний потенційний вбивця не піддавався спокуї.

"Українські Робітничі Вісті", що їх частенько: "забувшися", робітник залишав в його хатї, він остерожко, вивзяши рукавицю, кїдав у піч.

Суперечки загострювалися з розвитком подій на Радянській та Західній Україні. Намір вбивства мїтїнів. Аж одного разу оба суперники до того попере-речалися над питанням запро-дання Західної України, що неможливо було вирішити, хто з них має слушність, не прочитавши матеріалів з "Українських Робітничих Вістей", на які покликався робітник.

Завязість перемогла в моїму потенційному вбивцї страх перед воєм некоюльким і він завязився раз прочитати нашу газету. Після цього спати й їсти не мїг. Мучився. Страх перед карою божаку за смертельний гріх (так вчив піп) і сумнів, що загнїднївся в думках, не давали спокою. Шість тїяго до дальшого читання "Українських Робітничих Вістей", як говорило, що тільки почитавши цю газету деякий час можна збагнути, де правда.

По довпїй боротьбї з собою, мїй потенційний вбивця остаточно завязився попросити секційного робітника, щоб дав йому ще декілька чисел "Українських Робітничих Вістей". Як став далї читати нашу газету, немов полуда з очей асувалася. Почав розумїти, хто він, до якої класї в суспільствї належить, хто й як його вивискує і чому його так довго тримали в темно-їтїйної людини.

Був грамотний і зачитувався місїонарською літературою. З газет читав тільки католицьку. В по-на вірив не менш, як в бога. Наслуухавшись поповських проповідів та напїштувань проти "нехристів-більшовиків", він вирішив засудити собі себе-самого царством хоч одного-двох.

На превелику радість свого знайомого секційного робітника він сам передплатив собі "Українські Робітничі Вісті", а ще царство вбивством хоч одного-двох.

Вибір його жертви впадо на мене, бо мого навишко було йому найбільш відомо. Тільки й про це думав, як мене пробити вилами, або-ж підстрелити зі сховку, коли я з'явлюся у його місцевості.

Але заходив до нього один знайомий робітник, що працював "на секції", — читав "Українських Робітничих Вістей" — за якого він не був певний, чи він більшовик. Це був його близький знайомий, тому й на думку не йшло, що він теж мїг бути чортівським більшовиком.

Оба вони сперечалися дуже частенько, як за справи тутешні так і за старокравї. В сунеречї один покликався на католицьку, а другий на робітничу газету.

"Секцій-мен" став "на зло наподити": намовляв частенько, щоб прочитати "Українські Робітничі Вісті". Але мїй дуже релїгійний потенційний вбивця не піддавався спокуї.

"Українські Робітничі Вісті", що їх частенько: "забувшися", робітник залишав в його хатї, він остерожко, вивзяши рукавицю, кїдав у піч.

Суперечки загострювалися з розвитком подій на Радянській та Західній Україні. Намір вбивства мїтїнів. Аж одного разу оба суперники до того попере-речалися над питанням запро-дання Західної України, що неможливо було вирішити, хто з них має слушність, не прочитавши матеріалів з "Українських Робітничих Вістей", на які покликався робітник.

Завязість перемогла в моїму потенційному вбивцї страх перед воєм некоюльким і він завязився раз прочитати нашу газету. Після цього спати й їсти не мїг. Мучився. Страх перед карою божаку за смертельний гріх (так вчив піп) і сумнів, що загнїднївся в думках, не давали спокою. Шість тїяго до дальшого читання "Українських Робітничих Вістей", як говорило, що тільки почитавши цю газету деякий час можна збагнути, де правда.

По довпїй боротьбї з собою, мїй потенційний вбивця остаточно завязився попросити секційного робітника, щоб дав йому ще декілька чисел "Українських Робітничих Вістей". Як став далї читати нашу газету, немов полуда з очей асувалася. Почав розумїти, хто він, до якої класї в суспільствї належить, хто й як його вивискує і чому його так довго тримали в темно-їтїйної людини.

Був грамотний і зачитувався місїонарською літературою. З газет читав тільки католицьку. В по-на вірив не менш, як в бога. Наслуухавшись поповських проповідів та напїштувань проти "нехристів-більшовиків", він вирішив засудити собі себе-самого царством хоч одного-двох.

На превелику радість свого знайомого секційного робітника він сам передплатив собі "Українські Робітничі Вісті", а ще царство вбивством хоч одного-двох.

Вибір його жертви впадо на мене, бо мого навишко було йому найбільш відомо. Тільки й про це думав, як мене пробити вилами, або-ж підстрелити зі сховку, коли я з'явлюся у його місцевості.

Але заходив до нього один знайомий робітник, що працював "на секції", — читав "Українських Робітничих Вістей" — за якого він не був певний, чи він більшовик. Це був його близький знайомий, тому й на думку не йшло, що він теж мїг бути чортівським більшовиком.

Оба вони сперечалися дуже частенько, як за справи тутешні так і за старокравї. В сунеречї один покликався на католицьку, а другий на робітничу газету.

"Секцій-мен" став "на зло наподити": намовляв частенько, щоб прочитати "Українські Робітничі Вісті". Але мїй дуже релїгійний потенційний вбивця не піддавався спокуї.

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

Українські Робітничі Вісті

3 ФРОНТУ РОБІТНИЧОГО СПОРТИВНОГО РУХУ

Привіт конвенції Робітничого Спортивного Союзу в Америці.

Национальна Конвенція Робітничого Спортивного Союзу Злучених Держав відбулася 7, 8, 9 листопада в Клівленді, Огайо, у Фінляндському Робітничому Домі 1303 Вест 58 стрїт.

Підготовка до цієї конвенції розгорнута, робітничий спортивний рух в Злучених Державах кладе великі надії на успішність цієї конвенції.

Широкий шар трудящих вже вивідомлені про ту конвенцію. Карти, автобуси й троїки, якими їхатимуть делегати на конвенцію будуть використані для поширення тих газет, за яких відбудатиметься конвенція.

Товариші і товаришки повинні відвідати Український Робітничий Дім якнайчастіше, щоб допомогти виконувати тут всякі технічні роботи і приводити сюди наших симпатиків, щоб і вони, могли тут дещо навчитися.

Почавши від заряд відділу, а скінчивши на забавній комітеті, треба всюди мати відповідних товаришів і товаришок і йти за їх вказівками, причім всю діяльність треба концентрувати в заряд відділу ТУРФДім, як провідникової цілої організації.

Требя признати, що й нинішня економічна криза сїбіяє чимало розвиток наших організацій, але якщо ми розвинемо діяльність у відповідний спосіб, ми все переборемо.

Мусимо пам'ятати, що сучасні події як в місцевості так і в міжнародній робітничій русї вкладають на робітничі організації великі обовязки і ті обовязки ми повинні вміти вивести на наших плечах.

Тож до праці, товариші і товаришки, до муралиної творчої праці, до боротьби за краще завтра!

Геть з пасивності і байдужності! Хай живе в нашій відділі рух, активність, життя!

П. Оришн.

ЩЕ ОДИН ЗДОБУТОК В УКР. РОБ. ДОМІ

Наші товариші довідалися, що за 500 колод карт тютюну можна дістати добре радіо, зійшлися вони кількох, зорганізували добровільний комітет, який мав би зібрати ті карти і за 3 місяці зібрати 500 колод карт і ми за це дістали дуже добре радіо, яке тепер грає в Укр. Роб. Домі.

Це є ще один доказ, що гуртом можна зробити велике діло. Ми певні, що один чоловік ніколи не мїг би зібрати таку поважну суму отих тютюнових карт, а в громадї не дуже легко зробилося, кожний принїс по пару колод і справа готова.

Заряд відділу ТУРФДім склав сердечну подяку отому комітетові, який не жалував труду, рівно-ж склавши щирю подяку всім жертводавцям, які допомогли нам дістати цей величезний апарат радіо.

Робкор.

ПЕТЛЮРІВСЬКИХ ОФІЦІРІВ ПРИЙМАЮТЬ ДО ПОЛЬСЬКОЇ АРМІЇ.

Бїля 50 офіцерів колишніх петлюрівських банд поступило на службу в польську армію. Сальський намовляв інших вступати, бо, мовляв, на весну "рушим" з поляками на Україну".

Небавком має вихити до Польщі група петлюрівських офіцерів з Чехословащини.

Бувають також в нашій відділі недостачі щодо плачення членських вкладок і т. н., але я

ограничуюся лише до найважливіших.

В виду такої ситуації внутрішньої організації, ми мусимо зробити добрий розподіл праці так, щоб кожний член чи членкиня мали щось до виконання і щоб не траплялося таке, що бібліотека, освітна робота, замітання в галї і палення в форнесї було все в одних руках, бо тоді ані одна з тих робіт не буде як слід виконана.

Найбільшу увагу мусимо звернути на освітню справу, дати змогу товаришам, що спосібніші кермувати нею, щоб вони нїююю занялися, а загальне членство повинне допомогти їм в цїй праці і сам з неї якнайбільше користатися. Це додасть нашим рядам більше моральної сили і положити край тим всяким дрібничковим непорозумінням.

ху в її змаганнях умасовити робітничий спортивний рух з Злучених Держав.

Хай живе Робітничий Спортивний Союз в Злучених Державах!

Хай живе Червоний Інтернаціональний Спорт!

Конвенція Робітничого Спортивного Товариства в Канаді.

Национальна Екзекутива Робітничого Спортивного Товариства вирішила скликати національну конвенцію Робітничого Спортивного Товариства на 14 й 15 лютого 1931 р. Національний Екзекутивний Комітет кличе усі спортивні робітничі організації і спортивні клуби, афілійовані при Робітничому Спортовому Товаристві, вислати делегатів на ту спортивну конвенцію. Матеріал обранї й питання, що будуть обговорені на конвенції Робітничого Спортивного Товариства, буде апаодано на днях в нашому часопису.

Звідолення з Робітничого Спортивного Товариства в Канаді.

Основою новий Спортивний Клуб "Віса". Оце є вже другий робітничий Спортивний Клуб у Віндаор. Товариші у Віндаор розгорнули свою активність за розгорнення робітничого спортивного руху.

Спорт Артур, Онт.

Робітники-спортівки з Тондер Бей дїстрикту роблять старання зорганізувати новий Робітничий Спортивний Клуб. Організація борового Робітничого Спортивного Клубу я зараз дуже побажана. Боевіська класна в Порт Артур створила свої фашистські організації (Добролюбу Польцію, Канадійський "Лїон й інші) підготовляючи їх до кривавої атаки проти робітників і тому робітники мусять створити свої власні організації.

Су Сейл Мері, Онт.

Робітники-спортівки в Су Сейл Мері осуovali Робітничий Спортивний Клуб, який є далї в зростанні. Робітники спортивні мають свої регулярні спортивні вправи й в вигляді на більше умасовлення тієї спортивної організації.

Робітники і робітнице! Час і вам подумати про своє завтра. Нині ви здорові з своєю родиною, але ніхто не може сказати напевно, що з вами може бути завтра. Приходїть же на

МАСОВЕ ВІЧЕ

і почуете про Робітничє Запомогове Товариство, яке покликане до життя самими робітниками і робітницями, щоби в часї нещасливого випадку, слабости, калїцтва або смертї дати матеріальну допомогу своєму членству.

Приходїть громадно на віче, щоби вислухати промови організатора т. І. Клібановського про значення і користь Робітничого Запомогового Товариства для робітництва і трудящого фермерства.

РЕДВЕЙ СЕНТЕР, АЛТА., в п'ятницю, 7 листопада, в год. 7-їй вечером.